

עמ"ת 10485/02/15 - מדינת ישראל נגד תאאר ג'ארדא

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

עמ"ת 10485-02-15

מדינת ישראל

העוררת

נגד

תאאר ג'ארדא

המשיב

החלטה

ערר על החלטת בית משפט שלום בירושלים (כבוד הש' מרדכי כדורי) בעמ"ת 48848-01-15 מיום 4.2.15.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

נטען, כי בין יום 18.12.14 ליום 29.12.14, התפרץ המשיב לדירה המשמשת למגוריה של עובדת הצלב האדום בישראל, זרע הרס רב במקום וגנב מסך טלוויזיה וטלפון נייד. בנסיבות אלו, שהם המשיב בישראל שלא כדין.

2. כתב אישום בצירוף בקשה למעצר עד תום הליכים הוגשו ביום 22.1.15.

3. בית משפט קמא (במותב אחר), בהחלטה מיום 27.1.15, קבע קיומן של ראיות לכאורה. לעניין עילת המעצר-נקבע כי מסוכנות המשיב נמוכה וקיים חשש מובנה להימלטות מהדין מעצם היותו תושב הרשות. המשיב בן 23, בעל עבר פלילי בעבירות שאינן מהסוג המיוחס לו. אשר על כן, שוחרר המשיב בכפוף להפקדת סך של 12,000 ש"ח וחתימת שתי ערבויות צד ג' על סך 10,000 ש"ח כל אחת והתחייבויות להתייצב בבית המשפט.

החלטה זו בוטלה על ידי בית משפט המחוזי ביום 28.1.15, בעמ"ת 58351-01-15, מהטעם שספק אם בדיקת הדנ"א הושלמה ועל כן יש לשוב ולהידרש לשאלת קיומן של ראיות לכאורה. התיק הוחזר לדיון בבית משפט קמא.

4. **בהחלטה מיום 4.2.15, קבע בית משפט קמא כי הושלמה בדיקת הדנ"א ונמצאה התאמה למשיב.**

בנסיבות אלו הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. בנסיבות אלו קבע בית המשפט קמא כי אין לו אלא לשוב על החלטת כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא מיום 27.1.15.

5. **הערר** התמקד במסוכנות המשיב והחשש להימלטותו מהדין. בפתח הדברים הוטעם כי בעמ"ת 58351-01-15 לא נדונו לגופו של עניין סוגיית עילות המעצר ושאלת החלופה. נטען לקיומן של עילות מעצר של שיבוש הליכי משפט ושל מסוכנות. עילת מעצר בשל חשש להימלטות ברורה בשים לב למגורי המשיב בשטח הרשות. לעניין המסוכנות- בכניסה שלא כדין לישראל טמונה מסוכנות אינהרנטית מעצם תכליתה של העבירה להגן על בטחון הציבור. המסוכנות נובעת אף מתכלית כניסתו לישראל של המשיב לצורך ביצוע עבירת רכוש, מה גם שיש בכך ללמדנו על תכנון מוקדם. בביצוע עבירת התפרצות לדירת מגורים קיים סיכון מובנה להסלמת האירוע עד לאלימות ואין בהיעדר נוכחות של בני הבית במקום כדי להפחית מסוכנות המשיב בהיעדר כל ידיעה מראש אודות נוכחותם בדירה. המשיב צפוי, ככל שישורשע, לעונש מאסר בפועל ומכאן עוצמתו של החשש להימלטות מהדין (בש"פ 6635/10; ב"ש 5306/08). אין להתעלם מהעובדה כי במציאות זו יידרשו כוחות מיוחדים להיכנס לשטחי הרשות לצורך מעצר המשיב תוך סיכון חייהם. כמו כן, משמעות שחרורו של המשיב לשטחי הרשות הסמוכים גאוגרפית לשטחי ישראל הינה כי יוכל לשוב ולהיכנס לישראל על מנת לבצע עבירות נוספות, בכך יש כדי להעצים מסוכנותו (בש"פ 6781/13). בית משפט העליון קבע כי יש לשקול את חלופת המעצר בשים לב לקושי באיתור נאשמים שגרים באזור ולהיעדר יכולת פיקוח אפקטיבית. במכלול הדברים, אין ליתן אמון במשיב שיתייצב למשפטו וימנע מביצוע עבירות. אשר על כן, עתרה המבקשת לקבל את הערר ולהורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

6. **ב"כ המשיב** סמך ידו על החלטת בית משפט קמא וטען כי לא ניתן לשלול באופן עקרוני חלופת מעצר בעניינם של תושבי הרשות. עבירת רכוש אינה מקימה עילת מעצר. היקף הגניבה אינו רלוונטי בשלב המעצר כי אם בגזר הדין, ככל שישורשע. יש בתנאים בהם שוחרר המשיב כדי להבטיח התייצבותו. נחתמו ערבויות צד ג' על ידי תושבי ישראל והופקדו כספים בסכומים משמעותיים.

7. מצאתי להתערב בהחלטת בית משפט קמא. אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התפרצות לדירת מגורים וגניבה. התפרצות לדירת מגורים טומנת בחובה פטנציאל להסלמת האירוע עד כדי אלימות. ההרס הרב שזרע המשיב במקום מלמד על מסוכנותו, וזו מתעצמת נוכח תכלית כניסתו שלא כדין לישראל- ביצוע עבירות פליליות. היותו תושב שטחים מקים חשש מובנה להימלטותו מהדין ולחובתו הרשעה בעבירת התחזות, המעצימה את החשש. אין להכביר בקושי להביא לדין את תושבי השטחים ולהבטיח אכיפה יעילה של תנאי

השחרור. במקבץ האמור, אין בתנאים בהם שוחרר המשיב כדי לקיים את תכלית המעצר ויש להורות על מעצרו.

8. אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ט בשבט התשע"ה, 08 בפברואר 2015, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט